

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

Név: [REDACTED]

Cím: [REDACTED]

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 1687 - 0 / 2015
Érkezett:	2015 JÚN 08.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Ker.,előiroda:	[Signature]

az alkotmánybírásról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 2014. évi LXXVII. törvény (Forintosítási törvény) 3. § (1) alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bekezdését.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések megnevezése:

A forintosítási törvényről szóló 2014. évi LXXVII. törvény alábbi rendelkezései: 3. §, 4. §.

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

Alaptörvény XXVIII cikk. (1) bek., 2014 LXXVII 4.§

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege):

Abtv. 26.§ (2) bek. szerint az Alkotmánybíróság eljárása akkor kezdeményezhető az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése c) pontja alapján, ha a) az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem., és b) nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás.

Az a Forintosítási törvény hatálya kiterjed, és alapjaiban érinti a panaszos által megkötött, közjegyző által ellenjegyzett, mindkét fél részéről aláírással igazoltan elfogadott, kölcsönszerződésre, mert az Árfolyamkockázat-törvény alapján a panaszos deviza-hitelszerződését a pénzügyintézet 256,47 HUF/CHF árfolyamon átváltotta forintra, az eredeti szerződésben szereplő CHF devizatartozást úgy veszi ki a szerződés hatálya alól, hogy az az eredeti szerződésből valójában nem kerül ki (LXXVII 4§).

A pénzügyintézet tájékoztató levelet küld a panaszosnak a törvény erejével kierőszakoltan módosított szerződés tartalmáról, annak változásáról, ennek hatályosulásával lehetőséget teremt, az eredeti szerződéskor elmulasztott kötelezettségeinek semmissé tételére. (1. 1. sz. melléklet).

A forintosított szerződés új, módosult szövegét a pénzügyintézet készíti el, úgy, hogy az elkészített szerződési szövegbe az adósnak nincs beleszólása. (2014. évi LXXVII törvény 3§ (2)).

Az új forintosított szerződés módosuló szövege általános rendelkezés szerint azon a napon lép hatályba, amikor a szerződés módosításának szövegét az adós postán kézhez kapja. Tehát az a forintosított szerződés adósára a bank diktátumot kényszerít. (Lásd 2014. évi LXXVII törvény 3.§ (3) a) pont)

Az adósnak semmilyen beleszólása nincs abba, hogy milyen szerződési feltételek legyenek benne az új forintosított szerződésben

Ez a törvényi rendelkezés sérti a szerződéskötési szabadság jogi alapelvét.

A Forintosítási törvény rendelkezése az, hogy a módosult forintosított kölcsön szerződést nem kell közjegyzői okiratba foglalni, ugyanis a korábbi közjegyzői okirat a szerződés módosult tartalmának keretei között érvényes. (Lásd 2014. évi LXXVII törvény 4.§ (1))

Ez a rendelkezés a panaszos szempontjából elfogadhatatlan, hiszen a forintosítással a deviza eltűnik a szerződésekből. A devizának a közjegyzői okiratokból is el kellene tűnnie, és az adósnak is hozzá kellene járulnia, mivel a közjegyzői okiratot az adós aláírása nélkül nem lehetett megkötni.

A közjegyzői okirat módosításához is szükség lenne az adós aláírására, ezt azonban a törvény nem tartja szükségesnek.

Ez a rendelkezés sérti a szabad önrendelkezés, ezen belül a szabad szerződéskötés szabadság jogi elvét.

A közjegyzőknek joguk lesz végrehajtási záradékkal ellátni azon közjegyzői okiratokat, amelyek úgy módosultak, hogy a módosításhoz az adósnak nem kellett aláírásával hozzájárulnia! (Lásd 2014. évi LXXVII törvény 4.§ (2))

Azaz a pénzügyi intézet olyan szerződés alapján kezdeményezhet végrehajtást, amely jogsértő módon lépett életbe. Jogállami keretek között nem tehető meg az hogy egy adott szerződés az adós hozzájárulása nélkül módosuljon, és az adós hozzájárulása nélkül módosított közjegyzői okirat alapján lehessen ingatlant végrehajtatni.

Az e törvény alapján módosult fogyasztói kölcsönszerződést az eredeti fogyasztói kölcsönszerződés biztosítékeként bejegyzett jelzálogjog változatlanul biztosítja, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jelzálogjog módosítása a tartozás pénznemének változása esetén sem szükséges (Lásd 2014. évi LXXVII törvény 4.§ (6))

Ez a rendelkezés több jogelvi, alkotmányos, ingatlan nyilvántartási, gazdasági jogi érdeket súlyosan sért. Az ingatlan nyilvántartás ugyanis közhiteles nyilvántartás, és amennyiben az ingatlan nyilvántartásba bejegyzett jogok tartalma nem azonos a tulajdoni lapon szereplő bejegyzéssel, akkor nemcsak a közhitelesség elve sérül, hanem az ingatlan forgalomban is zavarok keletkeznek.

A bíróságnak a szerződő felek érdekeinek együttes és kölcsönös mérlegelése alapján kell abban a kérdésben állást foglalnia, hogy a bekövetkezett lényeges érdeksérelem orvosolható-e a szerződés módosításával úgy, hogy a módosítás ne a másik felet sújtsa egyoldalú, és esetleg a körülmények változása által kiváltott sérelmet meghaladó mértékű hátránnyal, illetve ne sértse a szerződéses egyenértékűség elvét. A Ptk. miniszteri indoklásában kifejtettekéből következően a Ptk. 241. § alkalmazására akkor és olyan tartalommal kerülhet csak sor, amikor a szerződés módosítása egyik félre nézve sem jár az elvállalt kötelezettségek jelentős értékbeli megnövekedésével. A Forintosítási törvény támadott rendelkezései sértik az egyenértékűség elvét, mivel a panaszosra nézve kifejezetten hátrányos, a panaszosnak a szerződés ilyen formájú változtatásába nem volt, nem lehetett beleszólása.

Mindenképpen figyelembe kell venni, hogy az Országgyűlés a polgárai érdekeit kell, hogy képviselje. Az Forintosítási törvény támadott rendelkezésének halogatása, és ebben a formában hatályosulása a panaszos érdekeit nagymértékben sérti, figyelembe véve, hogy a panaszos hitel-szerződése a PTK hatályos jogszabályai szerint egyértelműen rendelkezik a hitel forintra váltásának lehetőségéről. Az Forintosítási törvény ezt a szerződési pontot figyelmen kívül hagyja, és a panaszosra nézve egy lényegesen hátrányosabb helyzetet teremt, mely sérti az önrendelkezés, ezen belül a szabad szerződéskötés alkotmányos jogát.

Az Forintosítási törvény támadott rendelkezései hatályosulásuk folytán – közvetlenül, bírói végzés nélkül – okoznak jogsérelmet a panaszosnak, mert közvetlenül beavatkoznak a panaszos polgári jogi jogviszonyába, és annak tartalmát a panaszos beleegyezése/jóváhagyása nélkül megváltoztatják. A panaszosnak nincs lehetősége

az Forintosítási törvény hatályosulása folytán bekövetkezett jogsérelem orvoslására jogorvoslati eljárást kezdeményezni. Ugyanis nincs olyan jogorvoslati eljárás, amivel a panaszos egy törvény ellen fel tudna lépni. Az Abtv 26. § (2) bek. két feltétele teljesült.

4. Az Forintosítási törvény meghatározó rendelkezései alaptörvény-ellenesek

Az Forintosítási törvény 3. § 4 §-ai módosítják a panaszos által megkötött fogyasztói kölcsönszerződéséből eredő polgári jogi jogokat és kötelezettségeket. A nevezett rendelkezés az alaptörvény-ellenes:

Az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bek. szerint magánjogi jogokat és kötelezettségeket csak bíróságok állapíthatnak meg, tisztességes eljárás keretében.

Az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bek. miatt az Országgyűlésnek nincs alkotmányos hatásköre arra, hogy beavatkozzon polgári jogi jogvitákba.

Az Alaptörvény a bíróságok hatáskörét az Alaptörvény 25. cikkében szabályozza. Az Alaptörvény a parlament hatáskörét az Alaptörvény 1. cikkében szabályozza. Az Alaptörvény 1. cikke és a 25. cikke a hatalmi ágak szétválasztását definiálja. Ennek megfelelően a törvényhozás és az igazságszolgáltatás két önálló hatalmi ág, melyeknek hatáskörei a hatalom megosztásának alapján elkülönülnek egymástól (Alaptörvény B) cikk (1) bek., C) cikk (1) bek.)

Az Alkotmánybíróság 8/2014. (III. 20. (1))

Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Alaptörvény M) cikk (2) bek. második mondatából az államnak az a kötelessége következik, amely – az Alaptörvényben szereplő alkotmányos értékek figyelembevételével – a fogyasztó érdekeit védő, az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben fellépő intézményrendszer létrehozására és fenntartására, továbbá a fogyasztók jogait biztosító jogszabályok megalkotására vonatkozik.

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény II. cikkét és a B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogbiztonság elvét az M) cikk (2) bekezdése második mondatával összefüggésben értelmezve megállapítja, hogy jogszabály a hatályba lépése előtt megkötött szerződések tartalmát kivételesen – a *clausula rebus sic stantibus* elve alapján – megváltoztathatja.

Az állam jogszabállyal a szerződések tartalmát általában csak ugyanolyan feltételek fennállása esetén változtathatja meg alkotmányosan, mint amilyen feltételek fennállását a bírósági úton való szerződésmódosítás is megköveteli.

A bíróságnak a szerződő felek érdekeinek együttes és kölcsönös mérlegelése alapján kell abban a kérdésben állást foglalnia, hogy a bekövetkezett lényeges érdeksérelem orvosolható-e a szerződés módosításával úgy, hogy a módosítás ne a másik felet sújtsa egyoldalú, és esetleg a körülmények változása által kiváltott sérelmet meghaladó mértékű hátránnyal, illetve ne sértse a szerződéses egyenértékűség elvét. A Ptk. miniszteri indoklásában kifejtettekből következően a Ptk. 241. § alkalmazására akkor és olyan tartalommal kerülhet csak sor, amikor a szerződés módosítása egyik félre nézve sem jár az elvállalt kötelezettségek jelentős értékbeli megnövekedésével. A Forintosítási törvény támadott rendelkezései sértik az egyenértékűség elvét, mivel a panaszosra nézve kifejezetten hátrányos, a panaszosnak a szerződés ilyen formájú változtatásába nem volt, nem lehetett beleszólása.

Végezetül az országgyűlés nem tekinthető bíróságnak, mert tagjai nem függetlenek a törvényhozó hatalmi ágtól, és döntései során nincsenek biztosítva az érintettek minimális eljárási jogai.

Továbbá a Forintosítási törvény hatályosuló rendelkezései a panaszos azon jogait sértik, melyeket a Emberi Jogok Európai Egyezménye: Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 14. cikk – Megkülönböztetés tilalma és 17. cikk – Joggal való visszaélés tilalma biztosít számára.

4.2. Az Alkotmánybíróság 8/2014(III. 20.) határozata

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy közérthetően és egyértelműen mondja ki, hogy egy európai demokratikus jogállamban a törvényhozásnak nincs joga ahhoz, hogy beavatkozzon a polgári jogi szerződésekbe. Az Alaptörvény XXVIII) cikk (1) bek. ugyanis világosan kimondja, hogy magánjogi jogokat és kötelezettségeket csak bíróságok állapíthatnak meg tisztességes eljárás keretében.

A bíróságok és az országgyűlés jogköreinek a világos különválasztása a hatalmi ágak szétválasztását szolgálja. A hatalmi ágak jogköreinek szétválasztása 1950 óta része az európai kultúrának. Magyarország 1992-ben kötelezettséget vállalt arra, hogy ezt az emberi jogot Magyarországon is mindenki számára garantálja.

4.3. Az Alkotmánybíróság 3048/2015. (II. 2.) számú végzése:

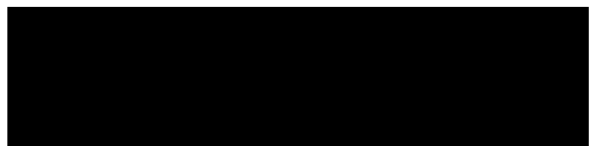
- konkrétan, mely támadott norma: Forintosítási törvény 3. § 4§-ai.
- mely alaptörvényi rendelkezéssel ellentétes: Alaptörvény XXVIII)cikk (1) bek.
- vélt alapjogi sérelem miben áll: Az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bek. és az Alaptörvény 25. cikk. (2) a) pontja nem hatalmazza fel az Országgyűlést arra, hogy olyan törvényi rendelkezéseket hozzon, amelyek beavatkozik a magánjogi jogviszonyba. Az Alaptörvény XXVIII)cikk(1) bek. és az Alaptörvény 25. cikk (2) a) pontja szerint erre hatásköre csak a bíróságoknak van. A bíróságok és az országgyűlés jogköreinek a világos különválasztása a hatalmi ágak szétválasztását szolgálja.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A panaszosnak nincs lehetősége bírósági jogorvoslattal élni az Országgyűlés által meghozott törvényekkel szemben.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást az ügyben:

Nem

7. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57 § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II.27.) Tü. határozat 36§ (2) bekezdésére tekintettel az alábbi jognyilatkozatot teszem:

A személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Amennyiben az Alkotmánybíróság úgy tartaná, hogy ez a beadvány nem tartalmaz „alkotmányjogi érvekkel alátámasztott kellő indoklást”, akkor kérem, hogy vegyék figyelembe a Velencei Bizottság azon észrevételét, miszerint az Alkotmánybírósághoz fordulás jogát korlátozza az, ha egy alkotmányjogi panasz benyújtása csak akkor lehetséges, ha a panaszos alkotmánytani felkészültséggel rendelkezik.

Kelt: 2015. június 1.

Melléklet: A pénzügyintézetől kapott levél másolata: „Értesítés a forintosításról”